

Пішла погуляти у ліс сіра мишка.

Лисичка до неї підкралася нишком.

— *Куди ти зібралася, мишко маленька?*

Ходи на обід в мою нірку, серденько.

— Ой, жаль, — мишеня сумно вушко почухало, —

Та вже запросив на обід мене груффало.

— *Хто-хто запросив?*

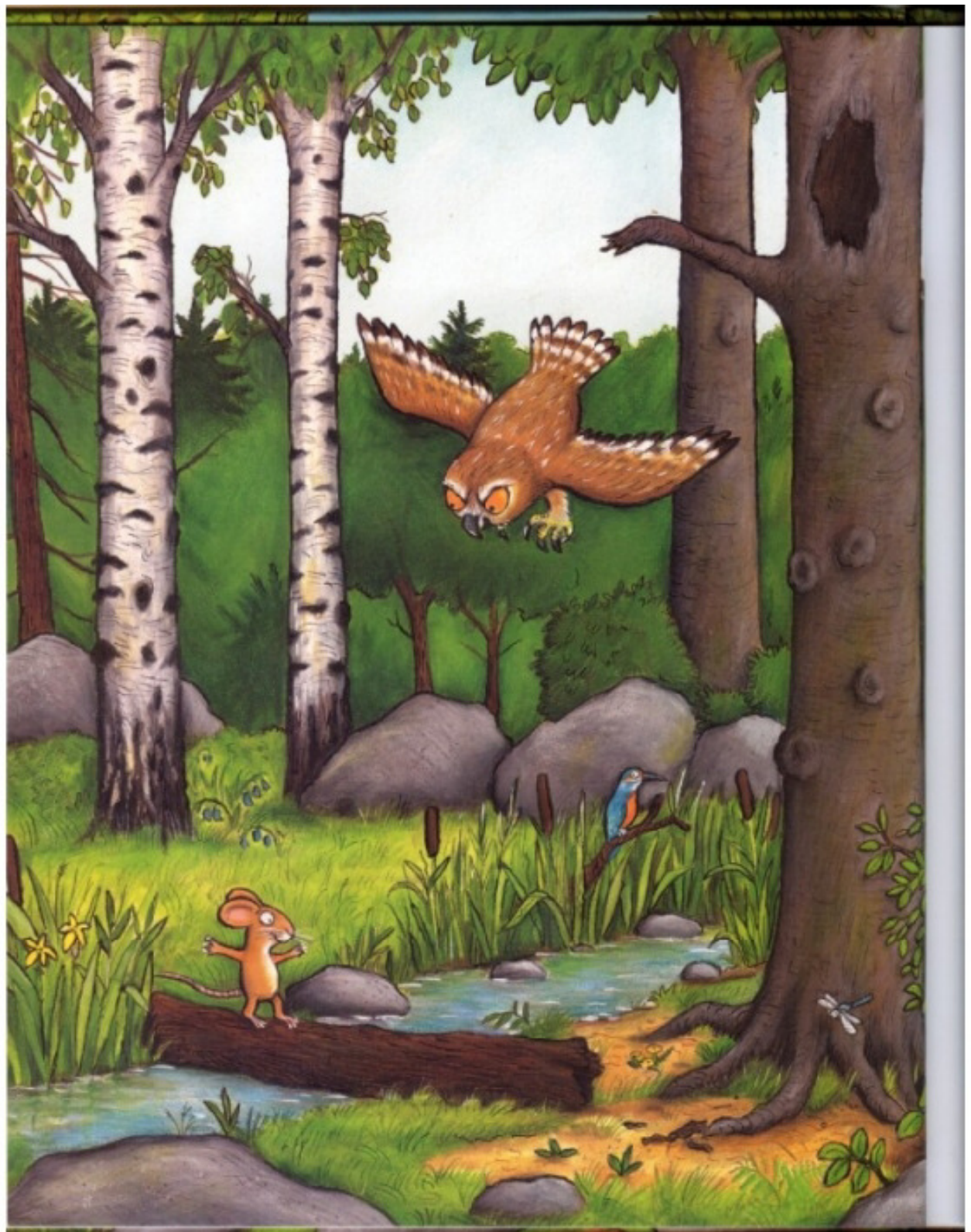
— Ой, лисичко-небого,

Невже ти не чула ніколи про нього?

— Шашлик із лисиць? — піт у лиски з чола.
— Бувай! — розвернулась і миттю втекла.

Дурненька лисичка — вона і не знає,
Що звіра такого на світі немає!

— Змія це. Гей, чуєш, гадюко, привіт! —
В зміюки від страху аж здуло живіт,
Бо груффала бачити в лісі не звикла.
— Ой-ой! — зашипіла. — *Рятуйте!* — і зникла.

— Лисиця це. Чуєш, лисичко, привіт! —
В лисиці від страху аж злипся живіт,
Бо груффала бачити в лісі не звикла.
— Мамуню, рятуй! — заволала і зникла.

